

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1161/2025
24.09.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Константина Ранкова, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К 372/23 од 08.05.2025. године и Вишег суда у Зрењанину Кж1 212/25 од 04.08.2025. године, у седници већа одржаној дана 24.09.2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Константина Ранкова, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К 372/23 од 08.05.2025. године и Вишег суда у Зрењанину Кж1 212/25 од 04.08.2025. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљене **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину К 372/23 од 08.05.2025. године окривљена АА оглашена је кривом због извршења кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ и изречена јој је условна осуда којом јој је утврђена казна затвора у трајању од три месеца која се неће извршити уколико окривљена у року од једне године не учини ново кривично дело. Према окривљеној је изречена мера безбедности забране приближавања оштећеној. Истом пресудом оштећена је упућена да свој имовинскоправни захтев остварује у парничном поступку, док је окривљена обавезана да накнади трошкове пуномоћнику оштећене, а ослобођена је плаћања судског паушала.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину Кж1 212/25 од 04.08.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене а пресуда Основног суда у Зрењанину К 372/23 од 08.05.2025. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА - адвокат Константин Ранков, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП и повреде члана 447. став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или укине другостепену пресуду и врати на поновно одлучивање или их преиначи и окривљену ослободи од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Бранилац окривљене у поднетом захтеву истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП наводећи да је пресудом Прекршајног суда у Зрењанину Пр 1458/2022 од 24.01.2024. године оштећена ББ осуђена за исти животни догађај од 13.03.2022. године, који се десио на истом месту, у исто време као и догађај из пресуде Основног суда у Зрењанину К 372/23 од 08.05.2025. године.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП је прописано да битна повреда одредаба кривичног поступка постоји ако је наступила застарелост кривичног гоњења или је гоњење искључено услед амнестије или помиловања или је ствар већ правноснажно пресуђена или постоје друге околности које трајно искључују кривично гоњење.

Устав Републике Србије у члану 34. став 4. гарантује правну сигурност у казненом праву одредбом да нико не може бити гоњен ни кажњен за кривично дело за које је правноснажном пресудом ослобођен или осуђен или за које је оптужба правноснажно одбијена или поступак правноснажно обустављен, а којим забранама подлеже и вођење поступка за неко друго кажњиво дело. Наведени принцип садржан је и у одредби члана 4. став 1. ЗКП којом је прописано да нико не може бити гоњен за кривично дело за које је одлуком суда правноснажно ослобођен или осуђен или за које је оптужба правноснажно одбијена или је поступак правноснажно обустављен.

Из наведених одредби јасно произилази да правноснажно пресуђена ствар подразумева да се ради о истом догађају који је везан за исто лице у различитим поступцима, а у конкретном случају пресудом Прекршајног суда у Зрењанину Пр 1458/2022 од 24.01.2024. године оштећена ББ је оглашена одговорном за исти догађај који је описан у пресуди Основног суда у Зрењанину К 372/23 од 08.05.2025. године, а

не окривљена АА, па су супротни наводи браниоца окривљене којима се истиче битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП од стране овога суда оцењени као неосновани.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА у осталом делу је недозвољен.

Поднетим захтевом се истиче и повреда одредбе члана 447. став 2. ЗКП јер бранилац окривљене није обавештен о седници већа другостепеног суда иако је то тражио, као што се наводи да је мера безбедности забране прилажења оштећеној сувишна, на који начин се указује и на повреду одредбе члана 441. став 2. ЗКП.

Како наведене повреде не представљају законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљене у овом делу оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Константина Ранкова, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев браниоца окривљене у односу на наведену повреду одбио као неоснован, док је у осталом делу захтев одбацио, на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић